

PAPITU

N. Isaac
9111

NOSCE TE IPSUM

—Quiero hacer una candidatura de hombres honrados.
(A. Lerroux.)

«Decididamente el Sr. Lerroux no figurará en la candidatura.»

(Els diaris).

GRAN EDEN CONCERT

Musio-Hall de primer ordre
Centre de la millor societat internacional

El nou escenari instalat en la Gran Terrassa es una innovació modernista y una idea genial de l'Empresa que vol que l'aristocràtica concurrència no tingui els inconvenients de l'estiu

40 BELLÍSSIMES ARTISTES

Cada setmana nous debuts

ENTRADA LLIURE RESTAURANT DE 1.er ORDRE

Servei a la gran carta

Després del Concert gran ball en el hermós foyer.

LA RABASSADA

ATRACCIONS AMERICANES

Water Chute, Scenical Railway, Alleya Bowling, Cake Walk, Casa Encantada, Palau de la Princesa, Palau de la Rissa, Pasejos y **MUSIO-BALL**.—Entrada: 0'50 ptes. amb dret a escollir una atracció.

HOTEL RESTAURANT

Overt Dia y Nit.—Cambres particulars.—Cuina de Primera.—Chef de París.—Servei a la carta.

ORQUESTRA DE TZIGANES

Selectes concerts tots els dies de 12 a 3 tarde, de 5 a 7, de 8 a 12 nit en la Terrassa y Saló Menjador.

Cuberts a 5 ptes. Preu fixo.

MEDIS DE COMUNICACIO AMB BARCELONA

1.º **TRANVIA DIRECTE** desde qualsevol punt de Barcelona a la Rabassada, pel Passeig de Gràcia y de la Diputació.

2.º **SERVEI COMBINAT** amb el **FUNICULAR DEL TIBIDABO**, ont els automòbils de la Societat la Rabassada prenen els viatjers pera portarlos fins llurs establiments.

CASINO PARTICULAR.-RESTAURANT DE LUXE
JOCS VARIS.

Castell de Focs Artificials, Il·luminació general de la montanya amb llums de bengala.

GONOROL

SANTALOL SOL

Unic principi actiu de la Essència de Sàndal, la eficacia de la qual ha sigut reconeguda com superior a quants medicaments s'anuncian pera curar la *Blenorragia* en totes ses manifestacions, *Cistitis*, *Albúmina*, *incontinència d'orina* y altres. Mètode senzill y econòmic.

AVIS IMPORTANT: Pera evitar en quant siga possible que els malalts puguin ser sorpresos en sa bona fe o ignorancia, demaneu sempre **SANTALOL SOL** amb el nom **GONOROL** que hem patentat expressament pera dit objecte.

VENDA

En totes les farmacies, dirigint les demandes, reclamacions y consultes a **Farmacia SOL, Corts**, núm. 606 (cantonada a Balma). **BARCELONA**

ALCAZAR ESPAÑOL

Unió, 7.—Gran Café Concert Restaurant a la carta dia y nit

Tots els dies, tarde a les 8.—Nit a les 9.—Troupe de varietés.—Sarsueletes còmic-suggestives.—Nou Cine perfeccionat Pel·lícules de la casa **Pathé Frères**.

Exítas colossal de la sarsuela burlesca:

EL TRIUNFO DE LA BELLEZA

TEATRE ARNAU :: MUSIC-HALL

Musio-Hall de Moda: Hermós foyer desde el qual es domina l'espectacle: Grans balls després de la funció

Continua l'èxit més colossal de la temporada de l'eminent y sens rival coupletista

Raquel Meller

En totes les funcions hipren part entre altres la reina dels balls espanyols

La Estrella de Andalucía

EL CANTÁBRIC

CARRER DE SANTA AGNA, 24

Degustació y Venda de Ostras, Percebes, Cupinyes, Dàtils, Peus-de-Cabrit, Tallernes, Crancs de riu y de mar vius y cuits, Anguiles fines de Bilbao, etc.

OVERT DIA Y NIT

SERVEI A DOMICILI

MOBLES DE A. DIRAT

EXPOSICIÓ PERMANENT

Dormitoris, Salons, Menjadors, Despatxos, & &
Especialitat en els d'estil anglés

Mendizábal, 28 y 30 y Sant Pau, 50, 52, 54

Elàstics que refor-
sen, artístics y su-
gestius, contra l'im-
potencia y la este-
rilitat

Se troben a 5 pessetes
a la fàbrica de Lligues
y Tirants Lauria, 23

A PLASSOS

MOBLES. SILLERIES. LAMPARES. ETC.

Sant Pau, núm. 54

Dr. M. Camps

Fusteria, 2 y 4, 1.º

(Entre Plassa Antoni López y carrer Ample)

Vies urinaries. - Malalties secretes. - Matriu

Tractament especial pera la blenorragia crònica.—
Aplicació del 606.

Consulta de 11 a 1 y de 3 a 5.—Econòmica de
7 a 9 nit.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Pelayo, 38

Hores de 11 a 1 y de 6 a 8

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

ESPANYA, trimestre Ptas. 2

ESTRANGER 3

Page anticipat

 Dels treballs publicats en son responsables
els seus autors.—No's tornen els originals.

PAPITU

Carnet de la setmana

(Imprescindible per tot veritable llegidor del PAPITU).

Diumenge 22.—Al matí arriba el radical conservador, senyoret Lerroux. Hi ha més tart, mitin a la *Casa del Pueblo* y Don Alejandro fa formal promesa als seus feligresos de que portarà a cà la Ciutat regidors que en qüestions de calers, no s'acalorin. Es allò que diuen, sempre se'n senten de noves.

Dilluns 23.—Donem un vol per cà Parés y ens quedem embadalits al contemplar els progressos que fa en Carles Vázquez. En nom del Pare, del Fill y del Esperit Sant! quina manera més admirable de plasmar la gustosa sanfaina!... Y d'aquell angelet d'en Masriera, que's mira la senyora dels brassos de color de mantecado de festa major de Granollers! Per treurens el regust, en Parés ha exposat un Mir, forsa interessant y ha traslladat al quarto dels mals endresos les otomanes qu'eren el reposat consol dels vagos! Que n'haviem vist de bacaines en aquella sala!...

Dimars 24.—Nostra redacció s'associa de tot cor al homenatge que la vila de Tortosa dedica al seu Wagner, en Felipet Pedrell. Demanem a la comissió organitzadora, que'ns inclogui en el programa, doncs penssem cantarhi un schotis amb motiu d'*Els Pirineus*.—En Franqueza, per no esser menys que l'Iglesias, demana també diners al Ajuntament. *El Poble*, trina y les empen amb els de *La Publicidad*. Hi ha una llibertat qu'espanta.

Dimecres 25.—Arriva la fragata argentina *Sarmiento* y, amb aital motiu, en Rafel Vehils, secretari de la Casa d'Amèrica, estrena levita nova. Les noies totes li ponen. Al arribar al Consulat de l'Argentina, instalat al Palau Morrot Milà, se desmaia tota l'oficialitat. Els marins argentins, reconeixen que cap arquitecte podria aixecar un semblant casal, en la seva terra.—Al vespre, en plè carrer del Hospital, se coneixen personalment Margarida Xirgu y en Ricardet Calvo. Alabanses mútues y no's parla malament de ningú.—En el *Lyon*, el sanitó corrió *Colorets*, sopa amb la bitlletaire. Qu'aprofiti, amigul... En un altre recó, en Basseda, en porta una menudeta, que ja, ja...

Dijous 26.—Ens diuen, com a cosa certa, que per les vinents eleccions, presenten, els carlins, al distingit noctàmbul Xavier Viura. Pot contar el candidat, amb tots els vots d'aquesta casa.—Al Cav. Peipoc, li envien un barret de Charing-Gross y el mestre Pahissa porta hermillilla blanca a tot drap. Rès, qu'ara els dona per la goma; què volen ferhi!—En Franqueza y la Marieta Morera estan com gos y gat. La Marieta, protesta del quarto que l'hi ha senyalat l'empresa y no s'hi vol vestir, encara que l'hi doblin el sou. La nit del debut de la Morera

amb els *Zin-Calós*, en comtes de vestir-se en el teatre, va venir en un cotxe, vestida de casa seva y se va caracterisar a la taberna, establerta al cantó de la porta per aont acostumen a sortir al carrer els comedians.

S'estrena *El cadáver viviente*, qu'encara que'l títol recordi un experiment de càmera obscura del Brujo Español, es un drama de don Lleó Tolstoi. La traducció es del cavaller Jordà y d'en Farfa. Inútil es dir qu'aquet, en la nit de l'estrena, *triunfaba en el ambiente de un modo definitivo como una sublime eucaristia*.

Divendres 27.—Fa vent y polseguera. Malgrat això a la Rabassada continuen funcionant les pasteres.—S'anuncia el primer mitin de la temporada.—Al vespre, els argentins concorren al *Romeia* a escoltar *La Vida es sueño*. Quinze argentines demanen la ma den Calvo, vuit la del Aguado y una la den Poveda. En Biale Cañadó, es declarat fill adoptiu de l'Argentina. Probablement dit senyor, organitzarà a Buenos Aires, pel proper Carnaval, el primer ball negre infantil. En calitat de *negritu* presidirà la festa en Marianao.—Y a propòsit de marquesos; ha fet la seva aparició en el *Lyon*, el Marquès de Premio Real, catedràtic de *Mecànica aplicada*. Diuen que ve a donar conferencies.

Dissapte 28.—Comensa la ratxa de Tenoris a tots els teatres.—El nostre Calendari va endevant.—Diuen, encare que potser es bofia, que la Meller ha sigut contractada per l'Orfeó Català, per pendre part en la Missa del Papa Marcello. ¡Senyor, senyor, ja no hi ha creencies ni temor, ni respecte ni quartos... ¡Ont hem arribat!...—Ah!, la Banda *Municipal* de Madrit, ja es arribada. Porten un instrument que es més llarc que'l noi gran de cà Güell y que tenen de ser sis per sonarlo; al instrument, no al noi, no confonguem...

Potins barce- lonins

El ojo del amo.—L'escena va succeir no fa gaires dies, en el Registre de la Propietat. Els protagonistes son dos: un d'ells, ric hisendat de la provincia de Tarragona, que té algunes finques a l'Ensanxe y que ademés del país, té un noi. L'altre, es un propietari barceloní, que té una noia més maca que un sol o que un liri, que diria en Gual.

El noi del hisendat y la noia del propietari barceloní, se casen dintre de pocs mesos. Els futurs sogres, que no son gens badochs, desconfiant l'un de l'altre, varen tenir la pensada, y naturalment, sense comunicarsho, de donar un tom pel Registre de la Propietat.

Y efectivament, el dimars, fatal diàl, se varen trovar els dos, en l'esmentat Registre, en el precís moment, que amb molt dissimulo, cercaven mutua-ment, qui dels dos tenia hipotecades les finques.

* *

No ho sabem del cert, però casi jurariem que, aixís com en la Mitologia grega hi havia un deu patró de la rialla, un deu per la *vinassa* y una *deua* per les expansions íntimes de *ambos sexes*, a Barcelona hi deu haver un diví advocat o patró misteriós, encarregat de fer passar casos y coses divertides y d'informàr-nos en pera major *regocijo y júbilo* de nostres clients.

N'hem sapigut una. Oh! y que té una flaire y un *bouquet* de modernitat que encanten.

Els personatges, naturalment, son dos. Una viuda y un *chauffeur*. La viuda: jove, alegre com la enamorada del *princep Danilo*. Bueno, ara no la confonguin amb una altra de qui també varem parlar temps enrera. La viuda en qüestió es jove, més jove que l'altre. Sense ser bonica, té un encís adorable. Els ulls, verdosos grisencs. El cabell, ros cendrós y casi castany. Té una criatura que es un querubí. Viu... bé vaja això no ho volem dir: busquin vostès mateixos.—El *chauffeur* es... guapo y ben plantat, com tots els *chauffeurs* de totes les viudes que tenen *auto* a Barcelona.

Vetaquí doncs, que la pobre viudeta estava trista, trista, pensant en allò de la vella cansó francesa que diu:

*Plaisirs d'amour ne durent qu'un moment
Chagrins d'amour durent toute la vie!*

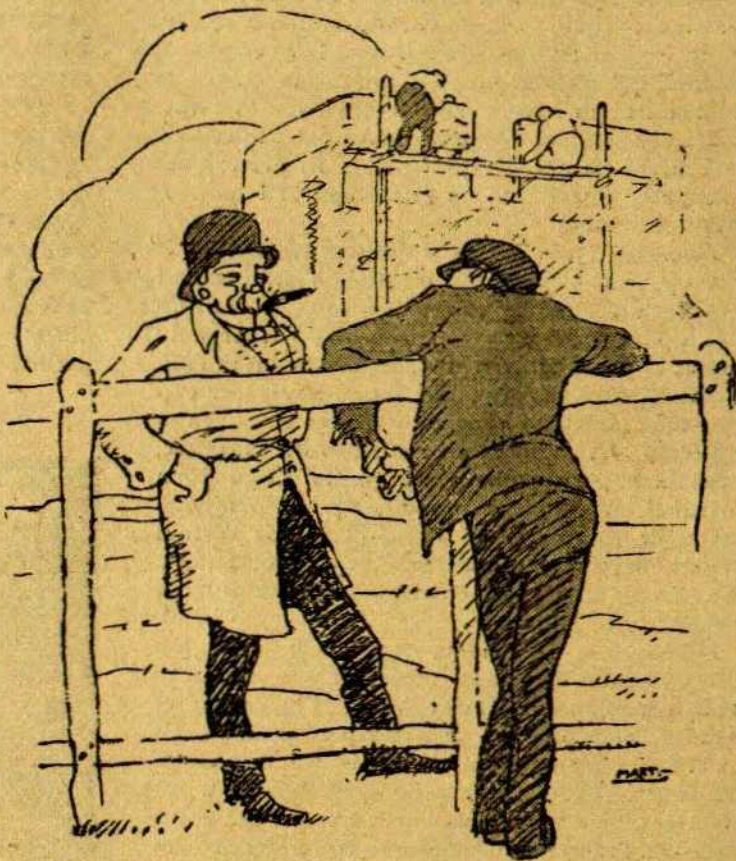
Veritat com un temple que una senyora amiga nostra molt expressiva y que diu pà al pà y ví al ví, formulava gràficament dient: «Desenganyintse, uns peus de llit sense unes calses penjades, son com unes cetrilleres sense cetrills: hi falta lo principal!»

Y tal si li faltava lo principal a la viude-

tal De calses, s'entén d'aprop, feia temps que no'n veia més que amb puntes y *entre-deux*, al endressar el seu armari. Es clar, que de lluny y fins de no gaire ja n'hi havia de calses que la voltaven fentli l'aleta, però es allòl costa tant decidirsel y després, tot son dificultats.

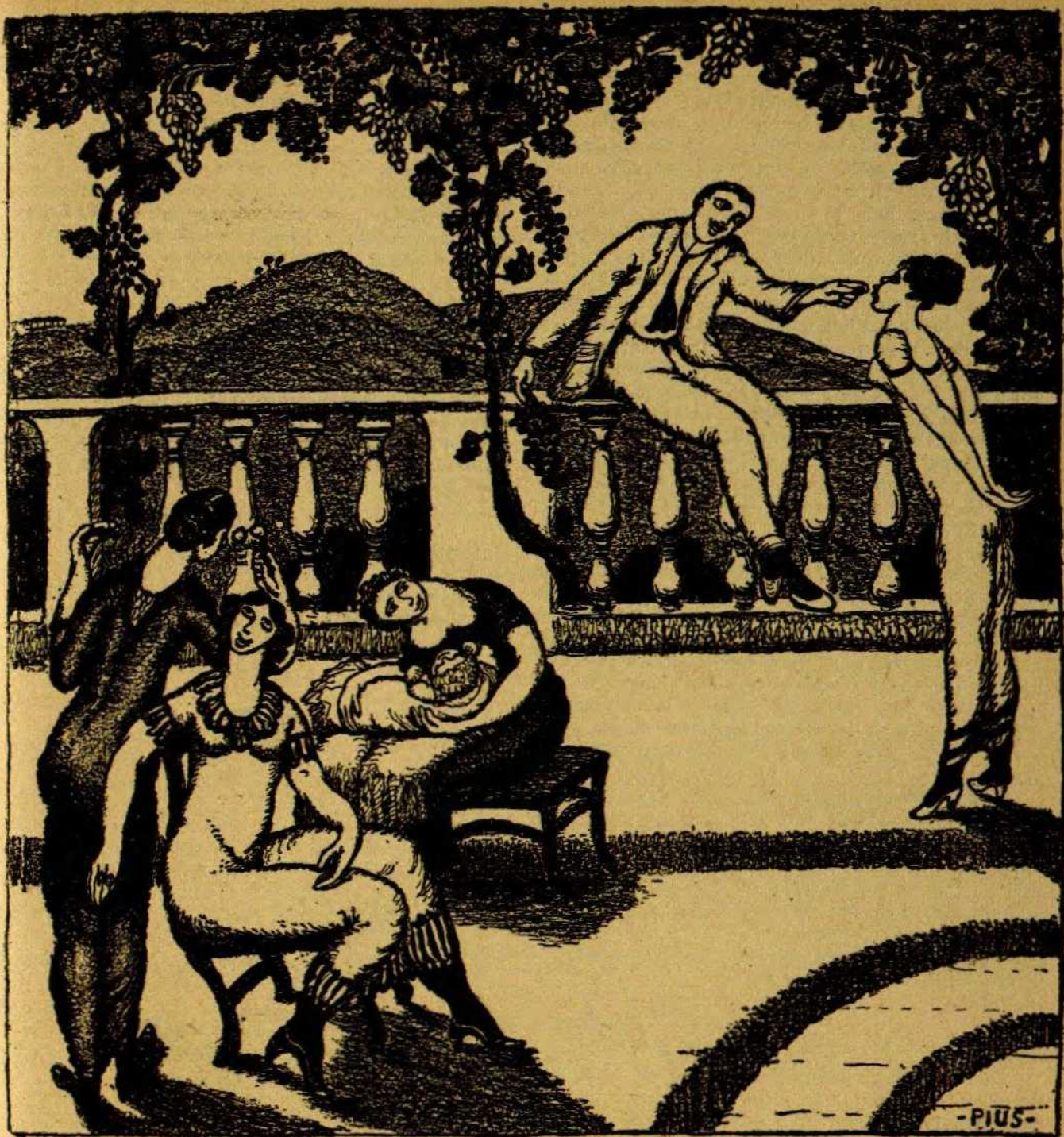
Un dià al baixar de casa per anar a fer visites, ella que distretament va y al mirar aont posava el peu per pujar al automòvil, repara en unes cames fornides y recobertes fins al genoll per uns camals de cuuro lluent creuats per corretges y civelles brunyides. Instintivament, mira més amunt y veu que allí ont acabava el cuuro, comensaven les calses, les inefables y sospirades calses! Va assentarse pensativa y donà d'esma, una direcció al amo d'aquelles calses. L'interessat enjegà el manubri y somrient agafà el volant y fent *mec, mec*, arrencà a 68 y pico l'hora. Ont varen anar a parar amb tal arrencada? No se sab, però desde aquell dià fan grans excursions per fóra, doncs per... dintre, la gent es tant mal pensada! Precisament per això, per les males llengues, ella va tenir la pensada d'emportarsen la criatura y la *niñera* o l'institutori, cada cop que anava a fóra, sentlòs seure al interior y ella al davant, aparellada amb el *chauffeur*, per fer aixís compendre a la gent que no s'amagava, doncs rès tenia que amagar-se.

Algunes de les nostres llegidores o més aviat alguns dels nostres llegidors, faràn escarafalls y diràn:

—De què la cobriràs la casa, de cartró pedra o teules?

—Es massa vell això: vull fer com els rics, que crec que les cobreixen d'hipoteques.

—Deu fer poc que son casats?
—Quinze nits y vuit aiestes.

Un chauffeur! oh les dònesh! Doncs si això diuen no tindran raó, perquè ja es cosa sabuda que les senyores que s'aborreixen, y son moltes, moltes més de les que's pensen, en tot temps y en totes èpoques han buscat distracció... allí ont l'han trobada y naturalment, com no surten ni tenen la llibertat d'un home, generalment l'han buscada ben aprop y si pot ser dintre de casa, per allò de que aixís, tot hi queda. En el segle XVIII era el perruquer que mentres escalonava y empolvava els bucles d'un pentinat a l'*esprit du jour*

distreia a la senyora contantli potins y portantli cartes y recados y a falta d'altre... fent de *suplent*. Però això ja ha passat a l'història y fora d'alguna *cocotte* de quarta fila ja cap dòna hi tranzigeix. Porten les mans tant untades de pomada y son tant xerraires!— L'any 1840, època de romances sentimentals, el mestre de piano o de cant, era el *sigisbeu* obligat de totes les lànguides belleses que sentien un buit al cor y a canvi d'ensenyàrlos hi la clau de *sol* o de *fà*, elles algun cop, els confiaven la de casa. Avui en dia, que la vida

se desenrotlla vertiginosament, com una pel·lícula cinematogràfica, l'hèroe més indicat es el *chauffeur* y el que no ho vulgui entendre es qu'es tonto o be el fa. El *chauffeur* además té moltes raons que l'abonen. Acostuma a ser guapo, ben plantat, desvergonyat y barrut, qualitats aquestes últimes que no desagraden a cap dòna, per més que ho neguin en apariencia.

Va ben vestit y això tampoc es de més, doncs en el fons de tota dòna hi ha la criada que s'esbojerra quan veu les calses vermelles y els botons lluent del soldat. Además, quasi tots han estat a Fransa, quan no en son fills, y coneixen les seves costums y això els dona una superioritat indiscutible sobre els demés mortals, que no s'han mogut d'aquí; lo mateix en qüestió de modos que de tracte. Y finalment, ara que la llet esterilizada o maternizada y el *biberón* han vingut a substituir en gran escala a la *dida*, aquella institució o *plaga* de tota família, el *chauffeur* s'ha convertit en successor corregit y augmentat d'aquella tirànica personalitat. Se'l té que tenir content o si no! Avui no's surt perque els *carburadors* no funcionen! Ara s'ha trencat un pinyó del *diferencial*! Y si li falten deu duros, el cotxe té d'anar al *garage* per ser repassat. Ara calculin si això passa quan l'amo es pensa entendre'hi, que ha de fer una pobre viudeta sola y que no sab lo qu'es una *bugia* ni una *recamasa*? Doncs lo que ha fet la de qui parlavem: tenirlo content, ben content!... Que vol anar a fira? Anem a fira? Que no vol sortir y quedarse a dintre? Doncs a dintre y el que li critiqui no té cor o no ha tingut mai *chauffeur*.

A última hora hem sabut que un jovenet arriat d'Angleterra, molt tabola y aixurit que ella va conèixer a fora, hi *flirta* de valent y fins diuen que serà casori.

Com s'arreglarà aquet *tinglado*? No ho sabem, però si ens ha de creure la gentil viuda, li aconsellem que si per cas, passi lo que passi, procuri per demunt de tot, tenir sempre content al *chauffeur*, doncs si no ja sab a lo que s'exposa, y lo demés... tot té arreglo quan se voll!

Com tots vostès llegirien en els diaris el jove y ja ex-jutge del tribunal del Caire Sr. Cumulada s'ajuntà fa pocs dies per tota la vida devant de un virtuós sacerdot amb la Srta. Garí, filla del cèlebre banquer. Llegirien també que fou padri del nuvi D. Manel Girona; però lo que no podrien llegir, perque els diaris no ho portaven, es que el nuvi fou obsequiat per don Manel amb un ben gravat bitllet de 1000 pessetes y que s'el guarda graciosament a la butxa de la hermillia. Pobre!

A la vila de Llinàs, cèlebre desde que allí passa els estius la família de D. Santiago Rusiñol, s'estrenà ara fa poc una comedia, original de l'adorada esposa de dit senyor.

Lo notable de la representació fou que un dels principals papers el representà aquella simpàtica cambrereta —admiració dels parroquians de «El Rhin»— que conseguí per fi habillarse amb els vestits de na Maria, y tingué un èxit fenomenal.

Reproduim una invitació de la «Casa de América»

La Comisión organizadora de los agasajos en honor de los marinos de la fragata argentina «Sarmiento», tiene el agrado de invitar a V. al «five o'clock» que tendrá lugar en la Casa de América mañana, a las 5 de la tarde.

Barcelona 26 octubre 1911.

*Personal é indispensable.
De levita ó uniforme.*

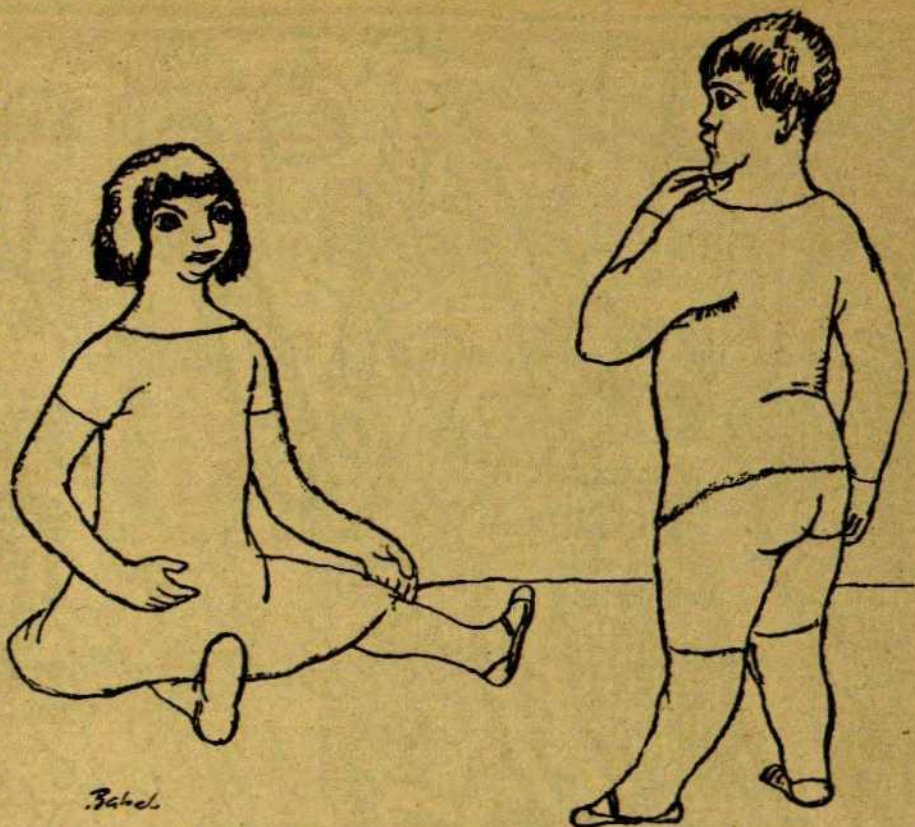
No va mal això d'invitar a les cinc que tindrà lloc a les cinc. Més valdria que convidessin a cinc de la dolsa.

—No hi ha res a fer, senyora; se li ha posat ja la cara negra!
—Oh es que'l meu marit es carboner...
—Ja pot donar gracies a Deu; lo que es si no arriba a ser carboner era ben mort.

Maeterlinck

EN ocasió d'haverse concedit aquest any el premi Nobel a l'eminent autor de *Silenci, Lladres y La Morta*, obres que coneixem en català, gracies a les belles traduccions dels senyors Gual, Iglesias y Crehuet, el nostre corresponsal a París, el gloriós Peius que no'ns oblidia, ha aprofitat unes hores d'intima expansió amb la Sara, la Selma Langerlof y el llorejat Maeterlinck, per obtenir d'aquest, amb destí a les nostres planes un sugestionador drama inèdit que'l mateix Peius ha traduït al català literari y que's representarà en el Teatre Principal, tant aviat com en Salvador Vilaregut l'hagi traduït al català del que ja no's parla.

Babel.

LA BUIDOR TRÀGICA

(Una cambra amb set portes y set llanties. Entren les set primceses que porten set anells y set claus d'or).

PRIMCESA PRIMERA: Germanes, venim del silenci...

LES ALTRES: Venim del silenci... Venim del silenci...—*(S'apaga una llantia)*.

PRIMCESA PRIMERA: La meua llantia s'ha apagat... Llenseu la meua clau al mar...—*(Mor)*.

LES ALTRES *(esborronades)*: La intrusa! *(Plorant)*. Germana morta... Germana morta... Quan vindrà el viatger que li obrirà la porta?—*(Truquen a fora)*.

PRIMCESA SEGONA: Qui doncs ha trucat?

LES ALTRES: Qui doncs ha trucat? Qui doncs ha trucat?

UNA VEU DEL MISTERI: El qui clou el Passat.—*(S'apaguen tres llanties)*.

SEGONA TERCERA Y QUARTA: Oh! També les nostres llanties son extintes... Adeu, germanes pàlides...—*(Moren)*.

CINQUENA PRIMCESA: Quatre germanes han finat... Com ho farem amb tantes claus?

SISENA PRIMCESA: Jo sento fret... L'intrusa no ha marxat... Y les anells?

CINQUENA Y SETENA PRIMCESES *(esborronades)*: Y les anells? Y les anells?—*(S'apaguen dues llanties)*.

CINQUENA Y SISENA PRIMCESES: Adeu, germana pàlida... Com ho faràs, si venen ells, tu tota sola?—*(Moren)*.

SETENA PRIMCESA: Oh, tràgica buidor! Oh, tràgica buidor!... *(Recull totes les claus. Truquen a totes les portes)*. Ha trucat el vent? Ha trucat el Destí?

SET VEUS DELS SET VIATGERS: Poseu set claus en els set panys... Podeu obrir...

—La meua mamà ha vingut de París y m'ha portat una nina que diu papà y mamà.
—Doncs el meu papà m'ha portat una cullera de plata que diu Grand Hotel.

LA PRIMCESA: Oh, malhaurats! Son mortes les esposes. Una sola sola té encara la llantia encesa...—*(Obre les set portes)*.

ELS SIS PRIMERS VIATGERS: Oh, sí, son mortes! Qui ens treurà doncs la pols del llarg camí... *(Se desespera rítmicament)*.

SETÈ VIATGER: Mes la meua princesa es viva encara...

SETENA PRIMCESA: Oh, amat, oh, amat, jo sola t'he esperat...

SETÈ VIATGER: Digam esposa pàlida... Quina es la teua cambra?

SETENA PRIMCESA: Aquesta...—*(L'intrusa fuig. S'encenen novament totes les llanties)*.

LES SIS PRIMCESES RESURRECTES: Aquesta, Aquesta, aquesta...—*(Viatgers y primceses s'abracen rítmicament)*.

ELS VIATGERS: Portem tota la pols de llargs camins...

LES PRIMCESES: Porteu tota la pols de llargs camins...

SETENA PRIMCESA: Cada germana té sa clau. Tanqueu les portes del palau...—*(Arriva desde'l mar el misteriós vals de les ones. Cada viatger dansa amb la seva princesa y desapareixen en el misteri de les cambres. La «Intrusa» entra per un forat, deixa la dalla y pren una llantia)*.

LA INTRUSA: La Vida m'ha vensuda. Vull servir al menys per aguantar la llantia...

LES FESTES MAJORS

L retaule d'aquesta setmana,—degut a la ploma del tan celebrat per uns, com discutit per altres, artista Sr. Jacob,—encare que a primera vista sembli un tapís d'una mostra endiablada, ficsantshi be's veu que representa

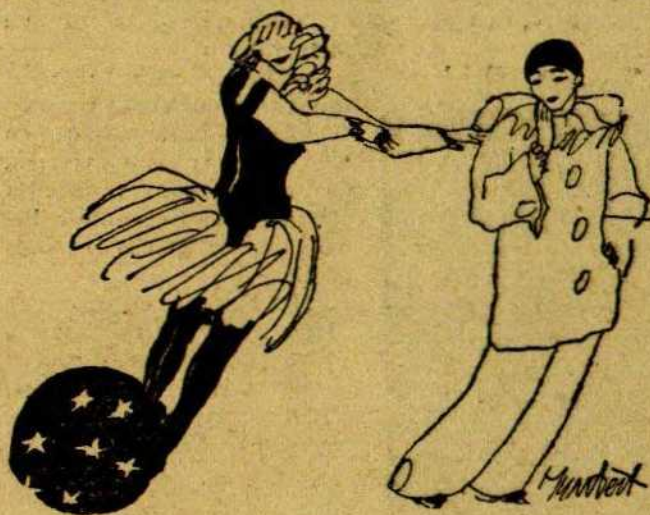
les principals escenes d'una festa major catalana de les que's celebren a fi o mitjants de Setembre ail ja finat.

En la part superior y esquerra del qui mira, se veu a un bordegàs abressat a la *cucanya* y fent els impossi-

bles ja que té el primer pertorbat per la esperança de conseguir el premi de sis o vuit rals destinat a qui primer passi la viga rodadora.

Fent un graciós semi-cercol se veuen tres parelles d'hereus y pubilles; la de dalt de tot, pot y deu figurar a dos enamorats en el moment d'anar a comensar la dansa; la de baix uns altres enamorats ficantse l'un dintre l'altre al compàs d'un valz o una americana, y finalmente la d'entremitj, piadosament pensant, direm que figura l'arribada d'un germà a la casa pairal y la fraternal abraçada que amb la seva germana se fan; si no pensessim piadosament podríem donar un altre interpretació a les esmentades figures, però la pietat sobre tot.

L'home sentat sobre una roda, que, encara que no ho sembli, es dentada, figura la industria, el comerç y la navegació prestant el seu concurs a n'aquestes belles festes populars de que parlem.

DE LA VIDA ALEGRE

Ja sabem que no direm gran cosa de nou als nostres llegidors, y al dir llegidors ja se sobre-entén que parlem als noctàmbuls de cartell, si'ls diem que al *Alcázar Español* hi actúen una abundancia d'artistes que estereeix. Aquell foyer del Alcázar, tant conegut de tothom està convertit en un veritable Serrallo. Elles hi son com en el rusc les abelles; elles hi disfruten com en un paradís, encara que en el foyer del Alcázar els plaers de Venus Afrodita se solen convertir en suplicis de Tàntal, car les artistes d'allà s'estimen ardorament elles amb elles.

Nosaltres ho hem observat y ho direm com podem, car es escabrós el dirho.

L'amor lèsbic més desenfrenat triomfa a l'Alcázar, com triomfava en els bons temps del Renaixement, que, per si no ho sabien, era una mena de Cafè Concert més en gran. Les artistes del Alcázar estimantse elles amb elles formen famílies ideals, sense pares, sense fills, sense sogres, etc., etc.

Els pocs y distingits senyors *corridos* refinats que s'hi barregen, viuen en la mateixa Gloria segons ens han confessat espontàniament.

El ballet, que's veu en la part superior dreta, es l'inevitable bordegàs que aprofita d'estar els grans divertintse honestament, per robar raims y corre el risc de que siguin untats amb *caga-mucho* y passar un mal de ventre com no'n corren.

La figura central, que l'artista amb molt bon acert no ha caracterisat, tant pot ser el noi de Tona, com en Mero d'Alella com qualsevol altre d'aquets subjectes que per les festes majors corren y triunfen.

Una cosa hi trovem a faltar y segurament hi trovaràn a faltar aixís mateix tots els enamorats de nostres festes d'emballat: es la venedora de torrat. Això deu criticarse al Sr. Jacob, en cambi no podem menys de dedicarli les més corals lloances per la figura del capd'avall (dreta) representant al pobre mosso de cafè carregat amb l'ampolla que's beuran els parroquians.

Això no es de doldre a Barcelona y amb satisfacció fem constar que les amoroses professionals y distingits col·laboradors van extenent ramificacions per tots els demés Cafès Concerts barcelonins, extenentse ràpidament aquest fenòmen que influirà de segur en el tracte social barceloní, li farà perdre aquella brusquetat tan característica y tan bescantada pels castellans. El tracte amb les lèsbiques del Alcázar ens farà amables, suaus, insinuants y dolsos, al ensemps que fins y delicats.

Nosaltres, com deia en Rusiñol, no demanem caritat, però passem la *safata*; es dir no prediquem l'inversió femenina, sols senyalem el fet y el comentem complint un dever que ningú ens pot negar.

La Mary Alis, estrella sicalíptica d'aquell harem, es l'Amaranta del Alcázar; petiteta, rodona, apretada de carns que s'asexonen en inversemblables resquilles amb uns ulls capassos de ferho fer tot y uns llabris tan capassos com els ulls, mimosa enraonant, fina de moviment, graciosa sempre y interessant, té les admiradores a centenars y els admiradors a dotzenes. Ella posseïda d'un eclecticisme envejable, ja's decanta per elles, ja's decideix per ells segons li exigeix el seu cos plè de capritxos. La seva carona ens guardarà de mentir. El seu somriure, es dubtós, es indefinible, com el somriure d'aquell celebrat patje de la Gioconda, que en una tarde memorable, Lleonard de Vinci el va preferir a la Monna-Lisa, perque va semblarli més Monna y pot ser mes Lisa.

La Mary-Alis, amb la Manzano, La Palmesana, Les Macarenas que ballen de bona fe, les germanes Zaragoza, la Niña de Grana, la Niña bonita, (el 15 com si diguessim), amb la Jerezanita, la Condesita, la Alicantina, la Hechicera, la Claveles, la Blanca Gomez, las Isleñas, la Mahonesa, conreuen el cant y ball espanyol, modern y clàssic, fentse les delícies d'elles amb elles y compartintles amb els aficionats al foyer que son tants que han d'esperar tom, com ens ha dit l'il·lustríssim senyor Baró de Plandolit assiduament concurrent, en Blay Becerra, en Rocamora el repatriat

en Daniel Gomez, en Pamies y l'eximi Taltabull tan conegut de tots nosaltres.

Felicitem al arrogant Fernando, regisseur per dret propi y li augurem gloria y profit dirigint aquell temple.

El Doctor Antic, l'únic intel·lectual reconegut dintre el lerrouxisme pintoresc, ha compost el següent couplet que ha dedicat a la Raquel Meller pera que'l canti el día que actui en «La Casa del Pueblo» un cop passades les eleccions.

Diu aixís:

Con una palanca y un punto
Arquímedes decía un día
si á mi me dieran un mundo
yo un mundo levantaría.
Y Sócrates que era ese punto
decíale desde detrás:
Pues toma la palanca
y toma la palanca
y toma la palanca y ¡¡zás!!

—Trovo que en aquest país no tenen gust; haguessin vist els marins de l'Argentina com me delen:
Vamos de farra, niña, carajol

En tot lo del Doctor Antic s'hi ha de veure al sabi, al intel·lectual, casi ens atrevirem a dir ¡¡El Geni!!

Visca l'art sens trampa!—L'empresa del Principal, ha contractat a la cèlebre flamenca LA GOYA!

El senyor Portela, pren precaucions, doncs es d'esperar que sovintegin colisions sanglantes entre'ls partidaris d'aquesta estrella y els de l'espatarrant Raquel Meller.

Viscal

Cervantina

Li penjen a un parent del lerrouxista Herrero. Aquell, acompanyava a uns forasters a recorre Barcelona. Al passar pel Passeig de Colón, el parent del lerruxero, va signar amb el bastó, un petit balcó d'un tercer pis.

—Mirin,—els hi va dir,— aquí tenen una cosa curiosa. Diuen les cròniques, que en aquell tercer pis, va viure..., ara no recordo, si va esser el *Quijote* o en Cervantes. Però vaja, sé qu'era un dels dos.

P. D.—En la casa ont diuen va viure en Cervantes, hi ha instal·lada en el primer pis. una casa de dispeses, forsa recomenable, que's nomena ¡¡¡LA COLÓN!!!

Xisto zorrillesc

—En que's diferencien, Donya Inès d'Ulloa y un senyor que, tot anant a la Rabassada, es pert al arribar als Quatre Camins?

—En que'l senyor té quatre camins per triar y Donya Inès, solament dos:
O arráncame el corazón ó ámame porque te adoro.

L'Enric Casanovas, el Faians Català
y D. Santiago Segura

Segurament que una bona part dels nostres caríssims llegidors després dels dos últims noms n'hi trovarà a taltarnhi d'altres, molts d'altres: Layeta, el de la estimada muller del senyor Segura, el de la bruna, el de la rossa, etc., etc.: però, per la casa, quan se presenta un artista se li fa homenatge, per allò castellà sobre tot de que *arrieros somos y el camino andamos*, o el català de: cada ovella amb sa parella; per la raó indiscutible d'aquets ditxos y l'inmodestia nostre de creurens, sino artistes, artistets, es per lo que donem la preferència a nostre bon amic, Enric Casanovas, la pinta del qual pot veures en la part superior d'aquestes ratlles tortes però adreßades per els caixistes.

El bon amic Nobes presenta un grapat de belles obres, totes estimables; totes dignes d'ell y de nosaltres, però com que en lo bò hi ha sempre millor, parlarem d'aquell superb relleu «El bany», de la bona senyora de les arrecades, d'«Eros», de «La Dansa», y de la Venus, incomparablement hermosa sobre tot vista per detràs.

El bon amic Nobes, com el bon amic Arpol y com Sant Tomàs es dels de la bellesa pura y desinteressada y això en concepte dels que formem aquesta casa y família, es, no ja un gran, sino el millor elogi.

Anant al Faians se va al senyor don Santiago Segura; don Santiago ens honra amb la seva companyia molts diumenges a la tarde y amb la seva amistat a tot'hora, día o nit; tenim obertes les seves galeries per quantes iniciatives d'aquesta casa surten, sien les que sien, y en elles hem vist instalades les obres d'aquell Nonell inoblidable, les caricatures del Apa, les exposicions de les Arts y dels artistes y, aixís mateix, ha aixoplugat aquelles representacions de les Electres, per els artistes y les Arts patrocina-des.

Saludem doncs a la esposa del senyor Segura y

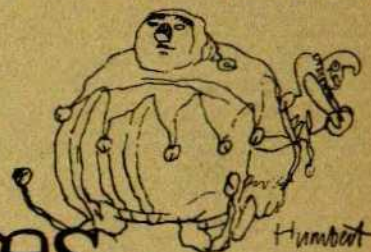
al senyor Segura mateix y anunciem tocant la trompeta de la publicitat o sia el nunci ciutadà, els festivals de bellesa que tindran lloc en aquella casa. Son com segueixen:

Exposició Monturiol,

Id. Amys (a) Muntanyola.

Gran id. de D. Ramon Casas, etc.. etc.

No podem retirarnos sense saludar profundament, tant profundament que'ls arriuem a tret de petó de ies sabatetes, a les simpàtiques dependentes del establiment del senyor Segura, la rossa, la bruna y la Layeta.

Teatres Concerts

En el Principal estrenaren *La Barcelonina*. Això de la barcelonina es un dir, perque aquell caballot que tant be encarna la nostra admirada (y admirable, Sr. Gazetilla) Xirgu tant podria ser de París com de nostra mai prou alabada ciutat. Es més, creiem que més aviat prové de terra francesa, ja que li hem trovat un cert parentiu amb les Miquette, Xocolateretes y embridadores d'Ases de Buridan, filles dels cèlebres De Fleurs & Cavailler.

Als hostes habituals de la Rectoria, que aquella nit va tancar les portes en honor del Sr. Campmany, els va agradar molt, al Sr. Franquesa també y an en Quim Borralleres gens, tant gens que al veure que en Pere Botero y en Camps guapo reien, va trencar un vidre amb gran violencia, produint el pànic natural entre la concurrència.

Hi surten personatges d'una novetat que deixa sec, com aquell vell coleccionista de minerals y aquella criada xerraire (quan! quan!). Ara posantnos la ma al cor, direm que lo que'ns va agradar més fou la interpretació. Molt bé la Sra. Arnall y les Sres. Faura y Santolaria aixís com tots els Srs. actors que hi prengueren part.

El pequeño lord es una opereta que no hem vist y de la que parlarem quan ho haguem fet. La representen al Novetats.

Al Espanyol s'estrenà *El cadáver viviente* del Sr. Tolstoi traduït per els cèlebres traductors, senyors Jordà y Marquina (cadet).

Y ara, amics, el pobre Crític deu confessar una cosa: té unes llunyanes amistats que han arribat. Aquestes amistats estrangeres y llunyanes ansien més un music-hall que un teatre y l'amistat ha arrossegat al crític y aquest avui podria donar més aviat comte de les artistes de l'Eden que del Sr. Calvo, den Larra o de la Xirgu.

Perdó.

TAINÉ.

Els sombreres de Barcelona

PEL sol fet d'haver parlat de l'Ignasi de L. Bric y Quintana, Barrets Bric, Arcs, tres, nosaltres, els homes de pensament, per lo que's refereix als sombrerers de Barcelona, ja hem complert.

Sent el noble y escaient art de la taroteria, dedicat exclusivament a la noble y escaienta testa humana, lloc, trono y seient de la lluminosa inteligencia, havent parlat de la bona persona que té la sort de coronar les testes pensadores y pensatives, res més ens caldría afegir a la llarga llista dels sombreres barcelonins, els quals no coronant inteligències fan, com aquell qui diu, un ofici de pura fantasia.

Posar un tarot, encara que sigui decantantlo amb tota la murrieria, sobre una testa que no hostatje una inteligencia com es ara la nostra, es pura fórmula y per lo tant contribuir a mantenir la comedia humana.

No obstant y perque no sigui dit, parlarem dels sombrerers de Barcelona que per una raó o altre se distingeixen y son considerats com a sombrerers de primera.

En Lluc es un gran sombrero. El distingit botiguer del Portal del Angel, es el sombrero de l'aristocràcia dissident. A ell, hi va pagant o quedant a deure y com les mosques a la mel, l'element jove de la capital de Catalunya, que per diverses y variades raons no està conforme amb les cases Arnau o Tusell.

En Lluc reb aital element amb els brassos oberts,

El bricista: — Que m'agraden les criatures!... sobre tot les dels altres.

La dida: — Això rai, casis.

a la porta del establiment, ofrenant les últimes novetats que son la gatzara, la tabola, el luxe y l'alegría dels seus trempats parroquians.

L'element jove es el bullici de les cases comercials. Element de bona estrugancia, porta sort als comerciants que s'en fan mereixedors y digne parió de l'element oficial qu'es l'ornament d'una botiga, l'element jove porta la vida, l'alegría y l'eterna joventut als establiments.

La casa Lluc, aixopluga entre els seus farcits prestatges la joventut de l'aristocràcia dissident o sigui l'aristocràcia revolucionaria y del día, tendre y ufana branca de les nostres adinerades classes altes.

Sabem qu'en Lluc se fa barba d'or, or macis que treu de la seva acreditada botiga, veritable mina de tan preciós metall, quins filons no s'han d'acabar mai.

Després den Lluc venen una corrua de sombrerers que a casa seva els coneixen y que viuen en competencia amb els bassars com El Sigle, Les Novetats, El Globe y la Vella Angleterra, aont se venen les coses a ral la pesa y trieu y remeneu de la parada.

Comprenem que lluitar contra aquestes feres ciutadanes, y tenir d'aguantar els xàfecs xirinòlics del PAPITU, no es una situació gens emvejable, però també comprenem que l'immensa majoria d'aquets comerciants de tarots de fira, s'hi fan els seus, hi pugen la familia y donen carrera als nois. Si no es or tot lo que llú, tampoc es tot llautó lo que no brilla encara que el gènero que s'hi despatxa sigui llautó pur y llegitim.

Ja varem dir la setmana passada, y aquesta setmana encara ens hi fem forts, que no vollem dir gran cosa d'aquets establiments de nyigui nyogui, que fan la primera pesseta sense que la mà esquerra ho sàpiga de la dreta.

Passant, ara a la crítica general dels tarots que brillen amb el sol, fan l'aleta amb l'oreig o rodolen amb els vents y sofreixen els altres embats del cel d'aquesta pacífica ciutat, direm que acostumen a ser passats de moda.

Sapiguen y entenguin els llegidors del PAPITU que la moda es la moda y que la pèrfida Angleterra y la franca Fransa no son les que avui van al davant d'aquets assumptes, perque elles siguin les inventores de lo que's porta, sinó que sent elles les mes avensades y les que obren el pas de la comitiva humana, son elles les que saben coneixer primer que tothom lo que's porta y lo que no's porta.

La moda, entre nosaltres sigui dit, es una hermosa planta que regada pels homes y les mateixes dones, va fent el seu curs y qui es primer a cullirne els fruits es el primer, diguin lo que vulguin.

Els tarots que recullim els barcelonins, del arbre de la moda, son pansits y fan olor de ranci, com els raimos penjats y les botes del recó. Res més tenim que dir dels productes de les cases de que hem tingut el gust de parlar y després de dir amb tota franquesa que els inglesos y els francesos passen la mà per la cara als nostres benvolguts sombrerers, girem full y passem a tractar d'altres qüestions.

Serveixin aquestes franques y lleals paraules d'estímul y emulació a totes aquelles persones que del ram siguin y nosaltres ens darem per satisfets de les nostres desinteressades prediques que si no fan el forat

PAISATGE MALLORQUÍ N.º 4

que nosaltres desitjaríem son el grà de sorra amb que
tots hem de contribuir al bé general y al progrés de
la ciutat.

RIMES HEBDOMADARIES

COPLES

(AB MOTIU D'UN PROJECTAT HOMENATGE A L'ESCUPTOR DEL TENORIO)

Salut, oh geni sevillà
que amb tes estatués parlants
cada any ens vens a visità
per la diada de Tots Sants.

Una tribuna s'alsarà
y els parlaments seràn vibrants;
la multitud t'aclamarà
com a tants genis sevillans.

*T'aclamarà la multitud!
Salut!*

Presidiràs un gran banquet
de deu pessetes al Mondial,

hi haurà de festes un esplet
y una sessió solemnnial. (1)

Hi haurà funció en el «Principal»
y perquè tot sia complet
t'oferiràn un ramillet
que portarà un municipal.

*T'aclamarà la multitud!
Salut!*

Y a vora teu els convidats
als Homenatges de demà,
com si estiguessin admirats
t'allargaràn la seva mà.

Y tu, oh gran geni sevillà
que sabs que'ls homes son ingrats,
diràs: —Aquets *m'han fet passà*
no sé amb quins fins interessats.

*T'aclamarà la multitud!
Salut!*

Huc.

(1) Al Saló de Cent. (N. de la R.).

L'HUMOR EXTRANGER

—Vos que sou poeta vos deu haver costat molt separarvos de la vostra cabellera?
—No. . no massa... Trenta cèntims només.
(Del Journal, Paris.)

Els humoristes s'aixequen contra l'expressió alegre com un humorista y declaran que tot el seu passat protesta contra tal afirmació.
(Del Journal, Paris.)

—Viatges, banquets, discursos. Me sembla que ja es hora de que s'acabin les vacances parlamentaries a fi de que un home pugui descansar a la cambra.
(Del Petit Journal, Paris.)

LA VIDA CARA
—Vol fer el favor d'explicarme com es que la febre aptosa y la sequedat d'aquest istiu han pogut provocar l'aument de preu de las sardinas de lata.
(Del Petit Journal, Paris.)

—Bueno, quan acabarà de dirme porqueries...
Qué faig cara de ser una dona honrada?...
(Del Jean qui rit, Paris.)

—No tens noves del teu Pau?
—Y si dona, no veus que tinc un blau a l'ull.
(Del Jean qui rit, Paris.)

CLINICA

DEDICADA ESPECIALMENTE A LES

MALALTIES DE LES CRIATURES

CURACIO DEL CATARRO (COQUELUXE)

PER UN PROCEDIMENT ESPECIAL

Tractaments clínics
aconcellats per la ciència moderna

Consulta econòmica
per a els treballadors

CURACIO RADICAL DEL DOLOR REUMÀTIC

CONSULTA DIÀRIA DE 10 A 12

CONSULTA GRATUÏTA DE 4 A 5

(DIMARS I DISSABTES)

VIES URINÀRIES I CIRURGIA

INJECCIONS DE "GOG" (SALVARSAN)

PER UN PROCEDIMENT INDOLOR

Curació de la blenorragia
garantida per l'anàlisis microscòpic

Aparells per a veure l'interior
de la bufeta i l'uretra

HABITACIONS I ASSISTÈNCIA PER ALS OPERATS

CONSULTA DE 12 A 1 I DE 7 A 9

DIES FESTIUS DE 10 A 11

S. PAU 30 P. RL

DEVANT DELA CONFITERIA FERRER Y GILI

Malalties de la dona

Dr. Farré Pijoan
BALMES, 13, 1.º
de 4 a 5

Passeig de Gracia, 18 **BASTIDA** Carrer de la Canuda, 7

REGALO UN AUTOMOVIL ALS MEUS CLIENTS

Berlina de luxe, ultim modelo de les millors marques. — En abdós cases s'entregarà un bitllet per cada 5 PESSETES de gasto en els que dona els detalls del sorteig amb la loteria de Madrid.

CAMISERIA - CORBATERIA - GENEROS DE PUNT

UNICA CASA QUE AMB PREUS INCOMPARABLES SERVEIX ELS ARTICLES DE GRAN CHIC DE PARIS Y LONDRES

ESPECIALITATS DE LA CASA:

100.000 parells guants inglesos a . . .	1'95 Ptes.	Pantalons cheviot girats de baix . . .	11'95 Ptas.
100.000 Bufandes llana gran chic. . .	1'65 .	Trajes punt anglés a	5'50 .
100.000 corbates pales grans tot seda	1'65 .	Impermeables inglesos a	35'00 .
Ermilles panyet llis gran fantasia . . .	4'95 .	Gorres ingleses	5'00 .

Hores de despaig de 9 del mati a 7 1/2 del vespre.

Dr. Castellarnau

VIES URINÀRIES : MALALTIES SECRETES
APLICACIO DEL 606

Consulta de 11 a 1 y de 5 a 8. — Rambla del Centre, 11, pral.

AL LLEVARSE

Ella.—Es bastant aburrit un amor apacible com el nostre. La major part dels dies no caldria tornar a fer el lit.